

Zagreb, 22. rujna 2022.

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Ul. Petra Berislavića 11
10 000 Zagreb

putem

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10 000 Zagreb

Poslovni broj: St-1122/2019

Predstečajni dužnik: RIDECAR d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Franje Lučića 34B, OIB: 38203209365, koje zastupa punomoćnik Mate Lovrić, odvjetnik u odvjetničkom društvu LOVRIĆ NOVOKMET d.o.o. iz Zagreba, Heinzelova 33A

ŽALBA DUŽNIKA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu
posl.br. St-1122/2019 od 2. rujna 2022.

1x, prilog**I. UVOD**

1. Trgovački sud u Zagrebu je dana 6. rujna 2022. na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova objavio rješenje pod posl. br. 87. St-1122/219 (dalje u tekstu: „**Pobijano rješenje**“). Pobijanim rješenjem je obustavljen predstečajni postupak koji se vodi nad Dužnikom, a koji je otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj 87. St-1122/219 od 6. lipnja 2019. (dalje u tekstu: „**Predstečajni postupak**“), koje je istoga dana objavljeno na e-Oglasnoj ploči sudova (dalje u tekstu: „**Izreka**“).
2. S obzirom da Pobijano rješenje nije pravilno i zakonito, Dužnik u zakonom propisanom roku i na temelju članka 348. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91,

91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje u tekstu: „**ZPP**“), u vezi sa člankom 10. i člankom 19. primjenjivog Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15., 104/17.; dalje u tekstu: „**SZ**“) protiv Pobijanog rješenja podnosi žalbu iz žalbenih razloga predviđenih u članku 353. ZPP-a, odnosno zbog:

- pogrešno primijenjenog materijalnog prava,
 - bitne povrede odredaba parničnog postupka, i
 - pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.
3. U osnovi, do Pobijanog rješenja je došlo zato što je prvostupanjski sud na teret Dužniku stavio tobožnje nepostupanje po njegovim mnogobrojnim nalogima, a pritom
- (i) niti sam sud prema vlastitom obrazloženju nije postupao propisanom dinamikom, premda to opravdava ili izvanrednim okolnostima (a iste te okolnosti su pogodile i Dužnika) ili svojom preopterećenošću;
 - (ii) po nalogima suda Dužnik je uredno postupao, premda u suštini ti nalozi nisu bili u skladu sa pravilima predstečaja, jer je sud od Dužnika tražio da već unutar predstečaja pojašnjava okolnosti koje bi se morale utvrđivati tek u eventualnim incidentalnim parnicama koje bi trebale uslijediti povodom osporavanja pojedinih tražbina, pa je sada obustavio postupak pozivajući se zapravo na nemogućnost utvrđivanja takvih okolnosti koje se u ovom postupku niti ne moraju utvrđivati.
4. U nastavku ove žalbe Dužnik će detaljnije obrazložiti pojedine žalbene razloge.

II. POGREŠNA PRIMJENA MATERIJALNOG PRAVA

5. Pogrešna primjena materijalnog prava, sukladno članku 356. ZPP-a, postoji kad sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio.
6. U ovom slučaju, Pobijanim rješenjem Dužniku je povrijeđeno pravo na pristup sudu zajamčeno člankom 29. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014; dalje u tekstu: „**Ustav**“) te člankom 6. stavkom 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne Novine – Međunarodni ugovori, broj 18/97, 6/99 – pročišćeni tekst, 8/99 – ispr., 14/02 i 1/06; dalje u tekstu: „**Konvencija**“). Također, prvostupanjski sud je nepravilno primijenio više odredbi SZ-a, i to članak 49., članak 50. i članak 64. SZ-a.

7. U obrazloženju Pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi kako je riješio kao u Izreci zbog toga što Predstečajni postupak nije završen u rokovima određenima u članku 63. SZ-a, pri čemu je i sam Dužnik odgovoran za navedeno.
8. Temeljna je Dužnikova tvrdnja kako on nije odgovoran za to što Predstečajni postupak nije završen u rokovima određenima SZ-om. Pritom Dužnik dodatno ističe kako iz obrazloženja Pobijanog rješenja te iz svih okolnosti predmetnog postupka proizlazi da je razlog za donošenje Pobijanog rješenja o obustavi Predstečajnog postupka zapravo drugačiji te da je ovaj Predstečajni postupak ustvari obustavljen zbog razloga koji odredbama SZ-a nisu određeni kao osnova za obustavu postupka.
9. Stoga će u nastavku ove žalbe Dužnik obrazložiti a) zbog čega nije odgovoran za dužinu trajanja Predstečajnog postupka te b) da je prvostupanjski sud zapravo obustavio Predstečajni postupak zbog razloga koji zakonom nisu predviđeni kao jedna od osnova za obustavu postupka.
 - a) Dužnik nije odgovoran za dužinu trajanja Predstečajnog postupka
 - i. Do prekoračenja rokova iz članka 63. SZ-a došlo je isključivo zbog izvanrednih okolnosti i nemogućnosti postupanja prvostupanjskog suda
10. Prvostupanjski sud u Pobijanom rješenju (točka 11.) priznaje da su se tijekom Predstečajnog postupka „...dogodile brojne okolnosti koje su utjecale na duljinu postupka, npr. dugotrajne epidemiološke mjere (koje su onemogućavale održavanje ročišta radi ispitivanja tražbina s ovolikim brojem vjerovnika), ograničeni prostor ovog suda za održavanje ročišta uz pridržavanje epidemioloških mjera, razdoblje u kojem zbog posljedica potresa sud nije održavao ročišta, opterećenost referade drugim predmetima koja je onemogućavala kvalitetnu pripremu za održavanje ročišta radi ispitivanja tražbina u kratkom roku (osobito kada se uzme u obzir broj vjerovnika kako navedenih u prijedlogu plana tako i po broju podnesenih prijava tražbina, broj osporavanja itd.)...“ ali dodaje i da sam Dužnik odugovlači Predstečajni postupak.
11. Dužnik ističe kako on, s obzirom na gore navedene okolnosti, ne može biti odgovoran za duljinu predmetnog Predstečajnog postupka.
12. Naime, predmetni Predstečajni postupak otvoren je rješenjem prvostupanjskog suda koje je doneseno i objavljeno 6. lipnja 2019. Dužnik pritom ukazuje na činjenicu da je globalna pandemija bolesti COVID-19 počela uzimati maha početkom 2020. godine (tijekom siječnja i veljače). Prvi slučaj bolesti COVID-19 u Republici Hrvatskoj registriran je dana 25. veljače 2020., dok je epidemija bolesti COVID-19 na području čitave Republike Hrvatske službeno proglašena Odlukom ministra zdravstva od 11. ožujka 2020. godine.

Pored toga, 22. ožujka 2020. snažan potres magnitude M=5.5 prema Richteru pogodio je Zagreb i šire zagrebačko područje.

Dokaz: općepoznate činjenice koje u skladu s čl. 221. st. 4. ZPP-a nije potrebno dokazivati

Odluka o proglašenju epidemije bolesti COVID-19 uzrokovana virusom SARS-CoV-2 od 11. ožujka 2020., KLASA: 011-02/20-01/143, URBROJ: 534-02-01-2/6-20-01 (prilog 1)

13. Dakle, iz gore navedenog vidljivo je da su se dva ključna događaja koja su utjecala na mogućnost suda da održi ročište radi ispitivanja tražbini dogodila prije protoka roka za završetak Predstečajnog postupka određenog člankom 63. SZ-a.
14. Sam prvostupanjski sud u Pobijanom rješenju navodi specifične okolnosti ovog Predstečajnog postupka (primjerice, iznimno velik broj vjerovnika te jako velik broj tražbina koje su osporene) koje su onemogućavale održavanje ročišta u uvjetima važećih epidemioloških mjera i infrastrukturnih problema suda uvjetovanih štetom koja je nastala kao posljedica dvaju potresa koji su tijekom 2020. pogodili Zagreb. Također, prvostupanjski sud u točki 2. Pobijanog rješenja navodi da je ročište radi ispitivanja tražbina konačno održano 2. rujna 2022., nakon prestanka epidemioloških mjera koje su ograničavale broj osoba u zatvorenom prostoru.
15. O tome da su upravo izvanredne okolnosti (ili druge okolnosti na koje Dužnik nije imao utjecaja, poput primjerice „opterećenosti referade drugim predmetima koja je onemogućavala kvalitetnu pripremu za održavanje ročišta radi ispitivanje tražbina u kratkom roku“) isključivo dovele do odugovlačenja Predstečajnog postupka svjedoči i činjenica da je sam sud dugo vremena bio posve neaktivan u predmetnom postupku.
16. Tako je između posljednjeg zaključka prvostupanjskog suda od 11. siječnja 2021. (kojim zaključkom je sud pozvao Dužnika ne na otklanjanje bilo kakvih nedostataka koji bi se eventualno njemu mogli pripisati, nego na očitovanje o tražbini vjerovnika IMPULS-LEASING d.o.o. s obzirom na djelomično povlačenje tražbine predmetnog vjerovnika, a o kojoj tražbini se Dužnik uredno, jasno i pravovremeno očitovao 19. siječnja 2021.) i idućeg zaključka suda od 25. svibnja 2022. kojim određuje ročište radi ispitivanja tražbina za 2. rujna 2022. protekla ukupno 1 godina, 4 mjeseca i 2 tjedna.
17. Tijekom cijelog tog razdoblja, nakon zaključka na kojega se Dužnik pravodobno i potpuno očitovao, prvostupanjski sud nije poduzeo niti jednu radnju u Predstečajnom postupku. Dužnik ne može biti odgovoran za navedeno nepostupanje suda, nego je uzroke za isto potrebno tražiti u drugim okolnostima na koje sam sud ukazuje u Pobijanom rješenju.

18. Jasno je, dakle, da su upravo gore opisane izvanredne (i druge) okolnosti, na koje Dužnik nije mogao utjecati niti je nastanak istih mogao spriječiti i/ili izbjeći, dovele do toga da prvostupanjski sud ročište radi ispitivanja tražbina održi tek 2. rujna 2022.

ii. Dužnikovo postupanje po zaključcima prvostupanjskog suda nije utjecalo na prekoračenje rokova iz članka 63. SZ-a

19. Dužnik pritom dodaje da njegovo postupanje po zaključcima naslovnog suda nipošto nije dovelo do toga da predmetni postupak traje duže od razdoblja naznačenog u članku 63. SZ-a i to, s jedne strane, zbog činjenice da je Dužnik postupio u cijelosti u skladu s odredbama SZ-a i prije nego je većina zaključaka prvostupanjskog suda donesena (za kojima, stoga, nije bilo potrebe) te, s druge strane, zbog činjenice da su svi zaključci suda koji su doneseni nakon proteka roka iz čl. 63. SZ-a doneseni tijekom trajanja izvanrednih okolnosti (ili drugih okolnosti za koje je odgovoran sud, a ne Dužnik), a u kojem razdoblju ionako nije bilo mogućnosti održati ročište radi ispitivanja tražbina.

- Dužnik je postupio u skladu s odredbama SZ-a i prije većine zaključaka prvostupanjskog suda (za kojima, stoga, nije bilo potrebe)

20. Dužnik (i povjerenik) su se u zakonom određenom roku očitovali o prijavljenim tražbinama vjerovnika te su osporili ukupno 156 prijavljenih tražbina, od čega je ukupno 19 tražbina bilo djelomično osporeno. Predmetno očitovanje o prijavljenim tražbinama podneseno je nadležnoj jedinici Financijske agencije na propisanom obrascu i za svaku tražbinu sadržavalo je sve podatke naznačene u članku 41. stavku 2. SZ-a (broj tražbine iz tablice prijavljenih tražbina, podatke za identifikaciju vjerovnika, iznos prijavljene tražbine, izjavu dužnika i povjerenika priznaje li ili osporava tražbinu, osporavani iznos tražbine te činjenice iz kojih proizlazi nepostojanje osporene tražbine ili dijela tražbine).

21. Pojedini podatci koje je bilo potrebno nadopuniti, poput potpunih podataka za identifikaciju (sjedište, poslovna adresa i OIB) za pojedine vjerovnike (njih 7) te navođenje razloga osporavanja tražbina za ukupno dva vjerovnika u odnosu na koje to omaškom nije ranije učinjeno (tražbine IMPULS LEASING d.o.o. i Maria Robića, vlasnika obrta MR Higijena) otklonjeni su podnescima Dužnika koje je sudu dostavio do 31. prosinca 2019.

22. Sukladno primjenjivim odredbama SZ-a, Dužnik smatra kako su već tada bile ostvarene sve zakonom određene pretpostavke za održavanje ročišta za ispitivanje tražbina.

23. Naime, predstečajni postupak je strogo formalan postupak u okviru kojega dužnik (i vjerovnici) svoje prijave tražbina, očitovanja o prijavljenim tražbinama te priznanja i/ili osporavanja istih podnose na obrascima čiji je sadržaj određen odredbama SZ-a.
24. Sadržaj očitovanja dužnika i povjerenika o prijavljenim tražbinama vjerovnika propisan je čl. 41. st. 2. SZ-a i naveden je u toč. 20. ove žalbe. Slično tome, čl. 42. SZ-a uređuje se mogućnost osporavanja tražbine vjerovnika od strane drugog vjerovnika, pri čemu je u stavku 2. navedenog članka propisano da se osporavanje tražbine podnosi na propisanom obrascu te da sadržava podatke za identifikaciju vjerovnika koji osporava tražbinu, broj osporene tražbine iz tablice prijavljenih tražbina, podatke za identifikaciju vjerovnika koji je prijavio tražbinu koja se osporava, iznos prijavljene tražbine koja se osporava, izjavu vjerovnika da osporava tražbinu, osporavani iznos tražbine i činjenice iz kojih proizlazi nepostojanje osporene tražbine ili dijela tražbine.
25. Nadalje, sukladno članku 43. SZ-a Financijska agencija dužna je na propisanom obrascu sastaviti tablicu prijavljenih tražbina i tablicu osporenih tražbina. Stavkom 3. navedenog članka određeno je da tablica osporenih tražbina za svaku osporenu tražbinu sadržava broj osporene tražbine iz tablice prijavljenih tražbina, podatke za identifikaciju vjerovnika koji je prijavio tražbinu koja je osporena, iznos prijavljene tražbine koja je osporena, podatke za identifikaciju osporavatelja, datum podnošenja osporavanja tražbine, osporavani iznos tražbine te činjenice iz kojih proizlazi nepostojanje osporene tražbine ili dijela tražbine.
26. Vidljivo je, dakle, da sukladno odredbama SZ-a, dužnik, povjerenik, vjerovnici, a niti Financijska agencija, nisu dužni naznačiti pravnu osnovu osporavane tražbine (a niti činjeničnu osnovu na način na koji to zahtijeva prvostupanjski sud).
27. Što se postupanja samog suda tiče, člankom 49. SZ-a određeno je da na ročištu radi ispitivanja tražbina sud sastavlja tablicu ispitanih tražbina i tablicu razlučnih prava. Pritom se u tablicu ispitanih tražbina za svaku pojedinu tražbinu unosi u kojem iznosu je utvrđena, odnosno osporena, uz obveznu naznaku razloga osporavanja. Konačno, sukladno članku 50. SZ-a na temelju tablice ispitanih tražbina sud donosi rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, uz obveznu naznaku razloga osporavanja.
28. Dakle, niti iz sadržaja iz gore citiranih odredaba SZ-a ne proizlazi obveza da se u slučaju djelomičnog osporavanja tražbine točno naznači pravna osnova tražbine (u što, primjerice, prvostupanjski sud ubraja i svaki pojedini račun koji je priložen uz prijave tražbina vjerovnika) koja se osporava.

29. Kako je vidljivo iz tijeka dosadašnjeg postupka odnosi Dužnika i njegovih vjerovnika su vrlo složeni uslijed nekoliko bitnih okolnosti:

- prijedlog za otvaranje Predstečajnog postupka i s tim povezani popis obveza predani su naslovnom sudu dana 14. svibnja, sam Predstečajni postupak otvoren je 6. lipnja 2019., a u međuvremenu su pojedini vjerovnici namirivali svoja potraživanja i zatvarali pojedine račune izdane Dužniku;
- s mnogim vjerovnicima Dužnik je imao složene poslovne odnose koji su podrazumijevali međusobne obveze, pa su vjerovnici u pojedinim slučajevima samovoljno zatvarali pojedine račune bez da to Dužnik zna ili može objasniti;
- zbog prirode poslovanja Dužnika, mnogi vjerovnici su bili leasing društva, koja su se namirivala preuzimanjem objekata leasinga (vozila) i nakon otvaranja predstečaja, opet po kriterijima koje su odabrali sami ti vjerovnici i bez usklađivanja sa Dužnikom.

30. Ova tri skupa okolnosti navedena pod prethodnom točkom dovela su do toga da bi Dužnik, prije nego li bi uopće mogao specificirati okolnosti na koje je upirao sud u pojedinim svojim nalogima, morao imati pristup poslovnim knjigama pojedinog vjerovnika, provoditi vještačenja, itd. To Dužnik nije mogao napraviti u roku za osporavanje tražbina, niti je to bio dužan napraviti u predstečajnom postupku.

31. Takve okolnosti se uopće ne utvrđuju u izvanparničnom postupku kao što je predstečaj, koji nije kognicijski postupak u kojem bi se u slučaju spora utvrđivale činjenice, primjenjivalo pravo, i odlučivalo tko je kome i koliko dužan. Baš zato SZ sadrži odredbu koja od Dužnika traži da unutar svojeg osporavanja navede samo ograničene podatke, kako je navedeno ranije. Daljnja utvrđenja se trebaju provoditi u parničnom postupku pokrenutom povodom osporene tražbine, uz pomoć vještačenja, knjigovodstvenih isprava, i ostalih dokaza dopuštenih ZPP-om.

32. Unatoč tome, prvostupanjski sud je tijekom Predstečajnog postupka inzistirao da Dužnik, primjerice, dostavi očitovanje o tome tko je i kojeg datuma izvršio plaćanja karticom, gotovinskom blagajnom ili gotovinom pojedinim vjerovnicima u odnosu na čije tražbine je Dužnik kao razlog osporavanja naveo da je tražbina plaćena (primjerice, zaključak suda od 17. listopada 2019).

33. Također, prvostupanjski sud je tijekom cijelog postupka ustrajao na inzistiranju na tome da Dužnik točno i detaljno izloži i navede svaki pojedini račun ili dio računa kojega u konkretnom slučaju osporava u odnosu na tražbine vjerovnika koje je pravovremeno i valjano, u skladu sa zakonom, djelomično osporio.

34. Kako za navedeno traženje nema temelja u sadržaju citiranih odredbi SZ-a, prvostupanjski sud je na navedeni način pogrešno primijenio predmetne odredbe SZ-a.
35. No, čak i usprkos tome, Dužnik je u konačnici u cijelosti udovoljio traženju suda te je odredio pravne osnove osporenih dijelova tražbina (npr. točno određene račune vjerovnika koje osporava ili točno određene stavke računa koje osporava i sl.).
36. Dakle, čak i pod pretpostavkom da je predmetno traženje prvostupanjskog suda bilo u skladu s odredbama SZ-a, Dužnik je takvom traženju u konačnici udovoljio.
37. Pritom Dužnik ukazuje na činjenicu da svim navedenim zahtjevima suda nije bilo moguće udovoljiti u kratkom roku, imajući u vidu količinu isprava priloženih uz pojedine tražbine te sve izvanredne okolnosti koje su obilježile razdoblje tijekom kojega je Dužnik nastojao udovoljiti svim zahtjevima suda. Na složenost ovog predmeta ukazuju i navodi samog suda kojemu nije bilo moguće u kratkom roku kvalitetno se pripremiti za održavanje ročišta.
38. S obzirom na sve navedeno, jasno je:
- a) da je Dužnik već do 31. prosinca 2019. sudu dostavio sve podatke potrebne za poduzimanje daljnjih radnji u skladu s odredbama SZ-a, te
 - b) da je Dužnik udovoljio čak i onim traženjima suda koji nemaju uporišta u odredbama SZ-a, a na koje zahtjeve, imajući u vidu količinu isprava priloženih uz pojedine isprave, nije bilo moguće udovoljiti u kratkom roku,
- slijedom čega nema osnove za zaključak da je postupanje Dužnika dovelo do odugovlačenja predmetnog Predstečajnog postupka.
- Svi relevantni zaključci suda koji su doneseni nakon proteka roka iz čl. 63. SZ-a doneseni su tijekom trajanja izvanrednih okolnosti (ili drugih okolnosti za koje je odgovoran sud, a ne Dužnik)
39. Dužnik ističe da, čak i kad bi uzeli da je svako pojedino traženje suda izneseno u zaključcima koje je donio tijekom Predstečajnog postupka osnovano i posve u skladu s odredbama i zahtjevima SZ-a, očitovanja Dužnika niti u tom slučaju nisu utjecala na odugovlačenje predmetnog postupka.
40. U ovom slučaju nužno je imati u vidu izvanredne (i druge) okolnosti opisane u Pobjanom rješenju i ovoj žalbi te njihov utjecaj na mogućnost poduzimanja radnji u postupku.

41. Naime, navedene okolnosti su nastupile prije proteka roka iz čl. 63. SZ-a, te su iste onemogućavale sud u određivanju ročišta radi ispitivanja tražbina.
42. Ako promotrimo razdoblje tijekom kojega su doneseni zaključci na koje se prvostupanjski sud poziva u Pobijanom rješenju, vidljivo je da je 8 (od ukupno 12 zaključaka koje sud navodi) doneseno nakon nastupa izvanrednih okolnosti koje su onemogućile sud u djelovanju u skladu s odredbama SZ-a. Pritom je 5 zaključaka doneseno u razdoblju od rujna 2020. do siječnja 2021., kada je novi val pandemije virusa COVID-19, praćen oštrim epidemiološkim mjerama, bio u punoj snazi.
43. Dužnik je udovoljio svim nalogima suda iznesenima u zaključcima koji su doneseni u navedenom razdoblju (pri čemu Dužnik ponovno ukazuje na činjenicu da je povod za zaključak donesen u siječnju 2021. bilo djelomično povlačenje tražbine vjerovnika IMPULS LEASING d.o.o., a ne (ne)postupanje Dužnika).
44. Međutim, čak i da u tom razdoblju nije donio niti jedan jedini zaključak, sud svejedno tada ne bi mogao održati ročište radi ispitivanja tražbina, imajući u vidu sve naprijed navedene okolnosti. Dakle, (ne)postupanje Dužnika po zaključcima suda nije imalo nikakav utjecaj na (ne)zakazivanje ročišta radi ispitivanja tražbina nakon ožujka 2020. godine kada je proglašena epidemija na području RH te kada je Zagreb i okolicu pogodio razoran potres.
45. Tome u prilog svjedoči i naprijed navedena okolnost da prvostupanjski sud, nakon što se Dužnik očitovao na zaključak od 11. siječnja 2021., nije poduzeo niti jednu radnju u Predstečajnom postupku sve do 25. svibnja 2022. kada je donesen zaključak kojim određuje ročište radi ispitivanja tražbina. Razumno je za pretpostaviti da bi do određivanja predmetnog ročišta došlo ranije tijekom navedenog razdoblja od više od godinu dana da za to nije bilo zapreka za koje Dužnik nije odgovoran.
46. Konačno, povod za dva zaključka koja su donesena 27. srpnja 2022. i 29. srpnja 2022. bili su podnesci vjerovnika na koje je Dužnik pozvan očitovati se (što je Dužnik i učinio na ročištu), dok je tražbina vjerovnika INTER CARS d.o.o. mogla biti, primjenom odredbe čl. 41. SZ-a, utvrđena u iznosu koji je priznat do isteka roka za očitovanje o prijavljenim tražbinama, bez potrebe za dodatnim obrazlaganjima Dužnika koji navedeno nisu mogli promijeniti. Dakle, niti navedeni zaključci nisu rezultirali (ne)postupanjem Dužnika koje bi dovelo do prekoračenja rokova za završetak predstečajnog postupka.
47. Dakle, jasno je da (ne)postupanje Dužnika po zaključcima suda nipošto nije dovelo do toga da se Predstečajni postupak oduži preko zakonom određenog roka za njegov završetak, te da isto nije utjecalo na to da se ročište radi ispitivanja tražbina odredi i održi tek u rujnu 2022.

iii. Zaključak

48. S obzirom na sve navedeno, Dužnik smatra kako činjenice:

- da je do 31. prosinca 2019. dostavio prvostupanjskom sudu sve podatke potrebne za postupanje u skladu sa SZ-om (za donošenje odluke o utvrđenim i osporenim tražbinama);
- da su se dva ključna događaja koja su utjecala na (ne)mogućnost suda da održi ročište radi ispitivanja tražbini dogodila prije proteka roka za završetak predstečajnog postupka određenog člankom 63. SZ-a;
- da je Dužnik, unatoč činjenici da to nije bilo potrebno u skladu s odredbama SZ-a, redovito postupao po zaključcima suda;
- da navedenim zahtjevima suda nije bilo moguće udovoljiti u kratkom roku, imajući u vidu narav odnosa s pojedinim vjerovnicima, količinu isprava priloženih uz pojedine tražbine te sve izvanredne okolnosti koje su obilježile razdoblje tijekom kojega je Dužnik nastojao udovoljiti svim zahtjevima suda;
- da i sam sud navodi da mu nije bilo moguće u kratkom roku kvalitetno se pripremiti za održavanje ročišta;
- da (ne)postupanje Dužnika po zaključcima suda nipošto nije dovelo do toga da se Predstečajni postupak oduži preko zakonom određenog roka za njegov završetak (budući da se u razdoblju tijekom kojega se Dužnik očitovao na zaključke suda ročište radi ispitivanja tražbina nije moglo održati zbog izvanrednih okolnosti), te da isto nije utjecalo na to da se ročište radi ispitivanja tražbina odredi i održi tek u rujnu 2022.;
- da prvostupanjski sud, nakon što se Dužnik očitovao na zaključak od 11. siječnja 2021., nije poduzeo niti jednu radnju u Predstečajnom postupku sve do 25. svibnja 2022. kada je donesen zaključak kojim određuje ročište radi ispitivanja tražbina (ukupno 1 godina, 4 mjeseca i 2 tjedna);

jasno ukazuju na to da je prvostupanjski sud pravilnom primjenom čl. 29. Ustava i čl. 6. Konvencije omogućio Dužniku i vjerovnicima pristup sudu i nakon isteka zakonskog roka iz čl. 63. SZ-a te da je do prekoračenja navedenog roka došlo isključivo zbog (ne)postupanja suda i izvanrednih okolnosti, a nipošto ne zbog postupanja Dužnika.

49. S obzirom na navedeno, a imajući u vidu činjenicu da Dužnik kao stranka u postupku ne smije trpjeti posljedice zbog propuštanja suda, jasno je da je Pobjanim rješenjem došlo do povrede prava Dužnika na pristup sudu koje mu je zajamčeno odredbom čl. 29. Ustava te čl. 6. Konvencije. Takav stav u skladu je s ustaljenim pravnim shvaćanjem kojega je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zauzeo, primjerice, u svojim odlukama donesenima 19. prosinca 2016. (Pž-8441/2016) i 25. srpnja 2017. (Pž-4432/2017).

b) Prvostupanjski sud je zapravo obustavio Predstečajni postupak zbog razloga koji zakonom nisu predviđeni kao jedna od osnova za obustavu postupka.

50. Premda navedeno na prvi pogled ne proizlazi iz Pobijanog rješenja, Dužnik ističe kako je iz samog njegovog sadržaja, a uzimajući u obzir sve okolnosti predmetnog slučaja, razvidno da je prvostupanjski sud odluku o obustavi Predstečajnog postupka donio zbog toga što Dužnik nije odredio pravnu i činjeničnu osnovu osporene tražbine na način koji je sud smatrao potrebnim kako bi se donijelo pravilno i zakonito rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.
51. Naime, da je prvostupanjski sud uistinu smatrao da je Dužnik zaista odgovoran za odugovlačenje Predstečajnog postupka, tada ne bi imao razloga određivati i održavati ispitno ročište nakon što je rok iz čl. 63. SZ-a već protekao. Naime, posve je jasno da se na navedenom ročištu navedeni nedostatak (prekoračenje roka za završetak predstečajnog postupka određen SZ-om) ne bi mogao otkloniti – a ako je Dužnik očigledno odgovoran za navedeno prekoračenje, tada nema potrebe za određivanjem navedenog ročišta jer bi se postupak trebao obustaviti.
52. Dakle, može se opravdano zaključiti da je prvostupanjski sud odlučio zakazati i održati predmetno ročište smatrajući kako postoje opravdani razlozi za produljenje rokova određenih SZ-om za koje Dužnik nije odgovoran te da bi drugačije postupanje predstavljalo uskraćivanje Dužniku prava na pristup sudu.
53. Međutim, isti dan nakon održanog ročišta za ispitivanje tražbina prvostupanjski sud mijenja navedeni stav te zaključuje kako je Dužnik ipak očigledno pridonio odugovlačenju Predstečajnog postupka te, sukladno čl. 63. st. 3. SZ-a odlučuje obustaviti postupak zbog navedenog razloga.
54. Pritom u Pobijanom rješenju navodi kako Dužnik nepotpunim i nepravovremenim postupanjem po zaključcima suda, kao i nepotpunim očitovanjem na ročištu radi ispitivanja tražbina u odnosu na pravne osnove osporenih tražbina onemogućava donošenje pravilnog i zakonitog rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama (točka 11. Pobijanog rješenja).
55. U točki 12. Pobijanog rješenja prvostupanjski sud dodaje da, ako pravna i činjenična osnova osporene tražbine nije određena prilikom osporavanja, a ni (najkasnije) na ročištu radi ispitivanja tražbina, onda nije moguće donijeti pravilno i zakonito rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama kojim sud upućuje na pokretanje parnice.
56. Iz navedenoga je vidljivo da je prvostupanjski sud zapravo zauzeo stav kako zbog postupanja Dužnika nije u mogućnosti donijeti zakonito i pravilno rješenje o utvrđenim i

osporenim tražbinama, što je zapravo temeljni razlog za obustavu predmetnog Predstečajnog postupka.

57. Međutim, navedeni zaključak ne može biti temelj za obustavu predstečajnog postupka s obzirom na to da ni neodređivanje pravne i činjenične osnove osporene tražbine prilikom osporavanja ili (najkasnije) na ročištu radi ispitivanja tražbina, niti stav suda da nije u mogućnosti donijeti zakonito i pravilno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama kojim sud upućuje na pokretanje parnice, nisu određeni kao razlog za obustavu predstečajnog postupka sukladno SZ-u.
58. Također, navedeni razlozi ne mogu biti ni podloga za zaključak da je dužnik koji ne bi odredio pravnu i činjeničnu osnove osporene tražbine prilikom osporavanja, a ni (najkasnije) na ročištu radi ispitivanja tražbina, odgovoran za eventualno prekoračenje roka za završetak predstečajnog postupka iz čl. 63. SZ-a, s obzirom na to da takva obveza dužnika ne proizlazi iz odredaba SZ-a.
59. Kako je to već navedeno naprijed u žalbi, predstečajni postupak strogo je formalan te dužnik u tom postupku svoje očitovanje o prijavljenim tražbinama dostavlja na propisanom obrascu u kojega unosi podatke navedene SZ-om. Dužnik je upravo tako i postupio kada je očitovanje o prijavljenim tražbinama u zakonom određenom roku podnio nadležnoj jedinici Financijske agencije. Predmetno očitovanje podneseno je na propisanom obrascu i za svaku tražbinu sadržavalo je sve podatke naznačene u članku 41. stavku 2. SZ-a (broj tražbine iz tablice prijavljenih tražbina, podatke za identifikaciju vjerovnika, iznos prijavljene tražbine, izjavu dužnika i povjerenika priznaje li ili osporava tražbinu, osporavani iznos tražbine te činjenice iz kojih proizlazi nepostojanje osporene tražbine ili dijela tražbine).
60. Prema tome, Dužnik je u odnosu na svaku osporenu tražbinu iznio činjenice (razloge) iz kojih proizlazi nepostojanje osporene tražbine ili dijela tražbine, pri čemu niti jednom odredbom SZ-a nije određeno da je u tom slučaju dužan odrediti pravnu (i činjeničnu) osnovu na način na koji to od njega zahtijeva prvostupanjski sud (a što je Dužnik svejedno učinio).
61. Dužnik također ponavlja da je odredbama SZ-a u pogledu rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama određeno da se isto donosi na temelju tablice ispitanih tražbina u koju se za svaku pojedinu tražbinu unosi u kojem iznosu je utvrđena, odnosno osporena, uz obveznu naznaku razloga osporavanja.
62. Dakle, nema ni riječi o zahtjevima koje je pred Dužnika postavio prvostupanjski sud u ovom Predstečajnom postupku. Stoga, iz sadržaja odredbi SZ-a ne proizlazi opravdanost i

zakonitost naloga suda za dostavu određenih podataka od strane Dužnika, koji nalozi su doveli do odugovlačenja predmetnog postupka.

63. Konačno, prvostupanjski sud ne može utvrditi ni to da je dužnik odgovoran za prekoračenje roka za završetak predstečajnog postupka zato što je sud unaprijed zaključio kako neće moći donijeti pravilno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.
64. Dužnik ističe kako su sudu dostavljeni svi podatci i isprave koji su na temelju SZ-a bili potrebni za sastavljanje tablice ispitanih tražbina i donošenje rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama. O eventualnim nepravilnostima ili nezakonitostima prilikom donošenja navedenog rješenja odlučuje pritom viši sud, i to na temelju eventualno podnesene žalbe, pravo na koju ima Dužnik i svaki vjerovnik u dijelu koji se odnosi na njegovu prijavljenu tražbinu i tražbinu koju je osporio.
65. Stoga, s obzirom na činjenicu da:
- a) Dužnik nije odgovoran za odugovlačenje Predstečajnog postupka; da
 - b) stav suda da, u slučaju da pravna i činjenična osnova osporene tražbine nije određena prilikom osporavanja, a ni (najkasnije) na ročištu radi ispitivanja tražbina, nije u mogućnosti donijeti zakonito i pravilno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama nije pravilan te
 - c) takav stav suda ne predstavlja jedan od razloga za obustavu predmetnog Predstečajnog postupka niti može biti podloga za zaključak da je Dužnik koji ne postupa po takvim nalogima suda odgovoran za odugovlačenje Predstečajnog postupka; te
 - d) da su u ovom Predstečajnom postupku ostvarene sve zakonom određene pretpostavke za sastavljanje tablice ispitanih tražbina i donošenje rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama;

pravilnom primjenom odredaba čl. 47. – 50. SZ-a, prvostupanjski sud je trebao sastaviti tablicu ispitanih tražbina i tablicu razlučnih prava te donijeti rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama kojim će ujedno odlučiti o upućivanju na parnicu radi osporavanja tražbine.

III. POGREŠNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

66. Na naprijed opisane pogreške prvostupanjskog suda u primjeni materijalnog prava nadovezuju se i pogreške koje je sud počinio pri utvrđivanju relevantnog činjeničnog stanja.

67. Sukladno članku 355. ZPP-a, pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji kad je sud kakvu odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio, odnosno kad je nije utvrdio.
68. Iz Pobijanog rješenja jasno proizlazi kako je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio isprave koje je Dužnik tijekom postupka i u skladu sa SZ-om dostavio u spis predmeta, zaključivši kako u istima nije sadržano sve što je potrebno za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama.
69. Naime, kako je to Dužnik detaljno obrazložio ranije u ovoj žalbi, isprave koje je dostavio sudu tijekom Predstečajnog postupka (i to u zakonom propisanim rokovima), sadrže sve što je potrebno kako bi sud po njima mogao postupiti. Dužnik je naveo sve podatke koje je sukladno SZ-u bio dužan navesti, te nije bilo sporno koje tražbine i u kojem iznosu osporava (i koji vjerovnici u odnosu na koje tražbine raspolažu ovršnim ispravama), a koje priznaje.
70. Štoviše, Dužnik je postupao čak i po nalogima prvostupanjskog suda kojima je tražio dostavu dodatnih podataka o djelomično osporenim tražbinama, koje podatke Dužnik nije bio dužan dostavljati sukladno odredbama SZ-a. No, unatoč tome, prvostupanjski sud je u Pobijanom rješenju pogrešno zaključio kako Dužnik nije valjano odredio tražbine koje osporava (njihovu činjeničnu i pravnu osnovu).
71. Pritom, prvostupanjski sud izrijeком problematizira tražbine samo dva vjerovnika (INTER-CARS d.o.o. i Croatia Osiguranje d.d.), a koje tražbine je Dužnik pravovremeno osporio (pri čemu je u odnosu na tražbinu Croatia Osiguranje d.d. po nalogu suda čak i specificirao koje račune smatra spornima) te je sud imao sve podatke koji su mu bili potrebni za donošenje zaključka o utvrđenim/osporenim tražbinama.
72. Slijedom navedenog, Dužnik smatra da je činjenično stanje u pogledu osporavanja prijavljenih tražbina u predmetnom Predstečajnom postupku pogrešno utvrđeno.

IV. APSOLUTNO BITNE POVREDE ODREĐABA PARNIČNOG POSTUPKA

73. Prvostupanjski je sud u Pobijanoj presudi počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, i to u najvećoj mjeri time što u Pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno što su navodi prvostupanjskog suda o sadržaju isprava u spisu protivni tim ispravama.
74. Naime, glavni zaključak na kojemu se temelji odluka prvostupanjskog suda, kojega iznosi u Pobijanom rješenju, jest to da, pored izvanrednih okolnosti, kao i okolnosti za koje je odgovoran sam sud (nemogućnost kvalitetne pripreme za održavanje ročišta radi

ispitivanja tražbina u kratkom roku), postoje i okolnosti za koje je odgovoran sam Dužnik, a koje su nedvojbeno dovele do odugovlačenja Predstečajnog postupka.

75. Međutim, prvostupanjski sud u Pobijanom rješenju uopće ne navodi u kojoj mjeri su pojedine od tih okolnosti u stvarnosti zaista utjecale na odugovlačenje postupka.
76. Dužnik je ranije u ovoj žalbi detaljno obrazložio razloge koji nedvojbeno upućuju na to da njegovo postupanje u ovom Predstečajnom postupku nije bilo od utjecaja na (ne)mogućnost bržeg postupanja prvostupanjskog suda u ovoj stvari. Izvanredne okolnosti (na koje se poziva i sam sud) pojavile su se prije proteka roka za završetak Predstečajnog postupka određenog SZ-om, a niti sam sud nije poduzimao bilo kakve radnje u postupku tijekom razdoblja duljeg od jedne godine.
77. Iz svih okolnosti jasno proizlazi da ni postupanje Dužnika koje mu prvostupanjski sud (po mišljenju Dužnika neopravdano) stavlja na teret nije utjecalo na produljenje rokova određenih zakonom – čak i da je Dužnik bez odgađanja postupio posve u skladu s (neopravdanim) zahtjevima suda, čak ni tada prvostupanjski sud nakon nastupa izvanrednih okolnosti ne bi bio u mogućnosti održati ročište za ispitivanje tražbina prije datuma kada je ono zaista i održano. To uostalom proizlazi i iz samog obrazloženja Pobijanog rješenja.
78. Prvostupanjski sud se u Pobijanom rješenju samo paušalno poziva na Dužnikov doprinos odugovlačenju postupka ističući da je Dužnik značajno pridonio njegovu odugovlačenju, ne navodeći, primjerice, kada je to točno sud u razdoblju od ožujka 2020. do rujna 2022. mogao postupiti u skladu s odredbama SZ-a i održati ročište radi ispitivanja tražbina, a da to pritom nije učinio zbog krivnje Dužnika. Stoga je posve nejasno u kojoj mjeri je upravo postupanje Dužnika zaista utjecalo na to da ovaj postupak ne bude okončan u roku koji je određen odredbama SZ-a, te Pobijano rješenje o toj odlučnoj činjenici ne sadrži niti jedan konkretan i jasan razlog.
79. Nadalje, navodi prvostupanjskog suda izneseni u obrazloženju Pobijanog rješenja o sadržaju isprava u spisu proturječe sadržaju tih isprava.
80. Tako prvostupanjski sud u točki 10. Pobijanog rješenja paušalno konstatira da Dužnik nije pravovremeno i potpuno postupio po zaključcima suda, pri čemu sud navodi praktički sve zaključke donesene u tijeku ovog postupka. Međutim, takav paušalan navod nije osnovan, imajući u vidu da se Dužnik redovito očitovao na predmetne zaključke. Tako je posve postupio po zaključku suda od 19. studenog 2019., po zaključku suda od 13. prosinca 2019., dostavio očitovanje na zaključak od 16. ožujka 2020. u kojem obavještava sud o razlozima nemogućnosti postupanja po navedenom zaključku, posve postupio po

zaključcima od 26. studenog 2020., 22. prosinca 2020. i 11. siječnja 2021., dok u odnosu na zaključke od 27. srpnja 2022. i 29. srpnja 2022. nije smatrao potrebnim podnositi posebno očitovanje na podneske vjerovnika uzevši u obzir činjenicu da je tražbine u odnosu na navedene vjerovnike već osporio, niti je isto od utjecaja na produljenje trajanja ovog postupka.

81. Navođenje svih zaključaka koje je sud dostavio uz paušalan navod da po istima nije postupljeno (čak, primjerice, i u odnosu na zaključak od 11. siječnja 2021. koji je donesen zbog toga što je jedan od vjerovnika djelomično povukao svoju tražbinu, na što se Dužnik pravovremeno i uredno očitovao) ne samo da je protivno sadržaju isprava koje su u spisu, nego služi stvaranju dojma da je Dužnik bio posve pasivan u postupku te da se nije valjano ni pravovremeno očitovao niti na jedan od zaključaka suda, a što bi onda predstavljalo temelj za (osporeni) zaključak o očiglednom doprinosu Dužnika produljenju rokova za zaključenje Predstečajnog postupka.
82. Navedeno postupanje suda se ne može prihvatiti kao pravilno, te je sud bio dužan u obrazloženju Pobjanog rješenja, pored sadržaja svakog zaključka kojeg je sud iznio u obrazloženju, naznačiti u odnosu na koji točno zaključak suda Dužnik nije pravilno ili pravovremeno postupio i na koji način je upravo to dovelo do nemogućnosti ranijeg odražavanja ročišta radi ispitivanja tražbina u ovom Predstečajnom postupku, posebice imajući u vidu sve okolnosti na koje Dužnik nije utjecao, a koje su dovele do odugovlačenja Predstečajnog postupka.
83. Pobjanom rješenju, dakle, nedostaje cjelovito obrazloženje odlučnih činjenica i to posebice onih koji jasno i ozbiljno dovode u pitanje pravilnost i logičnost zaključaka prvostupanjskog suda.

V. ZAKLJUČNO

84. Slijedom svega naprijed navedenog, tuženik predlaže drugostupanjskom sudu da usvoji žalbu i ukine Pobjano rješenje te predmet vrati na ponovnu odluku prvostupanjskom sudu uz uputu da pravilnom primjenom odredaba SZ-a sastavi tablicu ispitanih tražbina i tablicu razlučnih prava te donese rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama kojim će ujedno odlučiti o upućivanju na parnicu radi osporavanja tražbine, sukladno podacima i ispravama u spisu.

**RIDECAR d.o.o.,
koje zastupa:**

Mate Lovrić, odvjetnik